

‘Als ik Puul zie, ben ik in mijn nopjes’

Klaas Puul – ‘de grootste garnalenfabriek van Nederland’ – legt vandaag de eerste steen van een nieuw pand. Naast Jan Smit, BZN en Nick en Simon is ook Puul een beetje de trots van Volendam.

Hanneloes Pen
AMSTERDAM

Volendammers staan er niet om bekend elkaar snel op de schouders te slaan. Ze zijn nuchter, kritisch en vinden niet snel iets goed. “Je telt als je in het buitenland hebt gepresteerd, in de media komt en Volendam op de kaart zet,” zeggen ze bij de garnalenfabriek Klaas Puul.

“Mijn vader heeft nooit gezegd hoe trots hij op me was. Ik kreeg geen aai over mijn bol. Maar hij ging wel onze pakjes zalm recht leggen bij Dirk van den Broek,” zegt oud-directeur Evert Mooijer (69, in Volendam bijgenaamd ‘Puul’ – eend – vernoemd naar zijn grootvader, die een eendenfokkerij had). Een half jaar geleden nam hij afscheid. Nu is hij alleen nog als adviseur betrokken.

Als 8-jarig jochie hielp hij mee in de viswinkel van zijn vader en oom in de Frederik Hendrikstraat in Amsterdam. Hij bakte vis en bracht bestellingen rond. “Ik vond het een gevangenisstraf.” Op zijn 18de koos hij zijn eigen weg en begon hij vanuit de garage van zijn zus een bedrijf in visproducten. In 1968 richtte hij ‘Klaas Puul’ op. “Kinderen die wat bereiken, zijn nooit de gemakkelijkste,” zegt Mooijer.

Het bedrijf heeft een netto-omzet van meer dan 170 miljoen euro en 4000 werknemers en groeide uit tot de grootste garnalenpellerij in Nederland, en een van de grootste werkgevers in Volendam. Het heeft zich inmiddels voor 95 procent toegelegd op noordzeegarnalen en tropische garnalen (gamba's) – de overige 5 pro-

cent is zalm, mosselen en inktvis. Puul heeft negen vestigingen: in Nederland (Volendam en Edam), België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Engeland en Marokko, waar sinds 1990 de grootste fabriek staat, met 3500 werknemers.

Puul week uit naar Marokko na een door de regering ingesteld verbod op thuis spellen in de jaren negentig. De garnalen gaan in koelwagens naar Tanger en zijn binnen vijf dagen retour in Nederland, waar ze in Volendam worden verpakt.

Mooijer: “Als ik een koelwagen met de naam Puul zie rijden, vind ik dat mooi. Maar bij elke auto die je uit ziet rijden moet je je wel afvragen of het een goede investering is. Kun je het niet beter uitbesteden? De leiding heeft eigen ideeën. Ik stuur af en toe een appje maar je moet ze ook niet voor de voeten lopen.”

Wereldse naam

Vijftien jaar geleden ontstond het idee om de naam ‘werelder’ te maken. Holland Sea Food heette het enige tijd. Maar de Belgische supermarktketen Delhaize, een van de grootste klanten, vond het een slecht idee, waarna de oude naam snel terugkwam. Puul was een begrip.

Vandaag is de eerste steen gelegd voor een nieuw bedrijfspannd in Volendam, waarmee het bedrijfsoppervlak ruim wordt verdubbeld: van 8000 naar 17.000 vierkante meter. “We kunnen de vraag om garnalen te pellen bijna niet meer aan,” zegt directeur Sander van den Berg. Om de nieuwbouw te kunnen betalen, is vorig jaar een aandelenpakket verkocht aan investeringsmaatschappij H2 Equity Partners in Amsterdam. Deze is grootaandeelhouder.

Van den Berg, geen Volendammer, geeft een rondleiding in de fabriek, waar 120 mensen wer-

ken. Hij kreeg al vrij snel door dat je met beide voeten op de grond moet blijven staan, want van spaties houden Volendammers niet. “De detailhandel, horeca en visboeren halen hun spullen zelf bij de afhaalgroothandel. Het Amsterdamse restaurant Visaandeschelde en koks van De Librije willen onze producten. Als iets niet goed is, hoor je het meteen.”

Naar huis voor een warme hap

Het is even voor twaalfen en bijna tijd voor de middagpauze. Dan vertrekt iedereen op de fiets naar huis voor een warme hap. Henny Sier (44) staat bij de sorteermachine en werkt er inmiddels twintig jaar. “Als ik op vakantie in de supermarkt in Frankrijk garnalen van Puul zie liggen, ben ik echt in mijn nopjes. Daar heb ik aan meegeholpen. Ik maak er ook een foto van.”

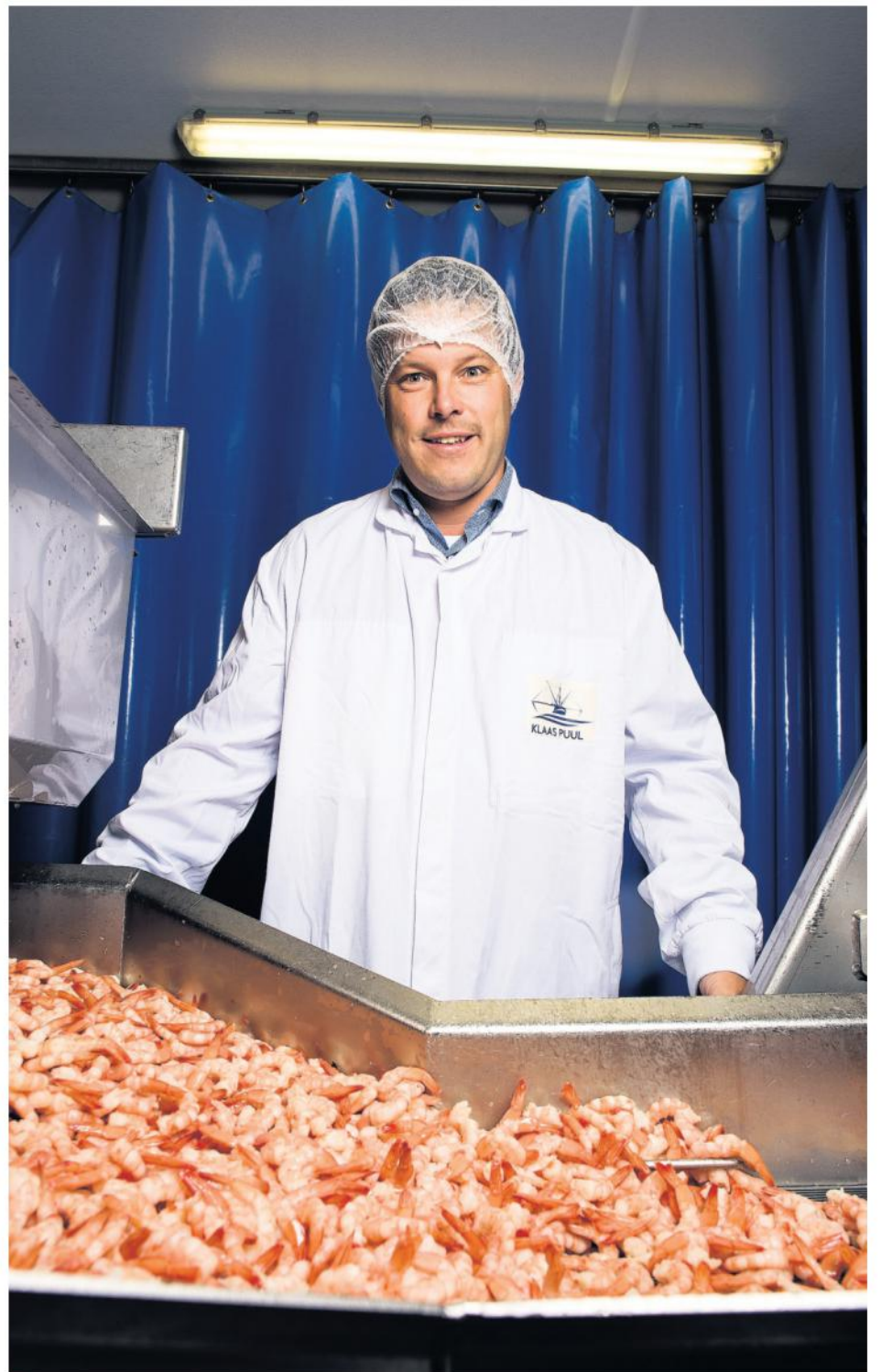
Ook Theo Kroon werkt er al achttien jaar, op kantoor. “Wij zijn Volendammers en natuurlijk trots op Puul. Alleen lopen we niet met de vlag over de Dijk.”

Op de Dijk, in het zogeheten ‘praathuisje’, zitten zes Volendammers op leeftijd de dag door te nemen. Hoe zij tegen Puul aankijken? “Wij kregen op zondagavond de garnalen aangeleverd en zaten met het hele gezin thuis te pellen. Er heerste veel armoede in ons dorp. Puul heeft Volendam in leven gehouden met de garnalenpellerij,” zegt een van de mannen.

Thomas Koning – bijgenaamd ‘de spierbal’ – knikt. “Iedereen moest thuis meedoen met pellen. Wil je een klein of groot sinterklaascadeau? vroegen mijn ouders.”

Koning vindt het bewonderenswaardig dat ‘zo’n klein winkeltje uit zo’n klein dorp tot zo’n groot bedrijf is uitgegroeid’. “Petje af hoor.”

→ Volendamse vrouwen pellen in 1959 thuis, zoals vele dorpsbewoners, garnalen voor Klaas Puul.

→ Directeur Sander van den Berg bij de sorteermachine. FOTO MATS VAN SOOLINGEN

95%

→ Klaas Puul verwerkt voor 95 procent noordzeegarnalen en gamba's, de overige 5 procent is zalm, mosselen en inktvis.

‘Ik kreeg geen aai over mijn bol, maar mijn vader ging wel onze pakjes zalm recht leggen bij Dirk van den Broek’

